

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 3 grudnia 2013 r.

Sąd Okręgowy w Piotrkowie Trybunalskim, Wydział I Cywilny w składzie następującym:

Przewodniczący	<i>SSO Dariusz Mizera</i>
Protokolant	<i>Roksana Babert-Strzelecka</i>

po rozpoznaniu w dniu 19 listopada 2013r. w Piotrkowie Trybunalskim

na rozprawie

sprawy z powództwa T. Z. (1)

przeciwko T. R.

o zobowiązanie do złożenia oświadczenia woli o przeniesieniu własności na rzecz powódki

1. oddała powództwo;
2. przyznaje adwokatowi T. K. ze środków Skarbu Państwa – Sądu Okręgowego w Piotrkowie Trybunalskim kwotę 8.850 (osiem tysięcy osiemset pięćdziesiąt) złotych tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej powódce z urzędu.

UZASADNIENIE

W pozwie z dnia 19 listopada 2012 roku skierowanym do Sądu Rejonowego w Tomaszowie Mazowieckim powódka T. Z. (1) wniosła o przeniesienie własności nieruchomości położonej w T. przy placu (...). Postanowieniem z 10 grudnia 2012 roku Sąd Rejonowy w Tomaszowie Mazowieckim stwierdził swoją niewłaściwość i sprawę przekazał tutejszemu sądowi do rozpoznania jako właściwemu. Sprawa została oznaczona w repertorium C jako sprawa o zobowiązanie do złożenia oświadczenia woli. Po ustanowieniu powódce pełnomocnika z urzędu pełnomocnik powódki sprecyzował powództwo wnosząc o zobowiązanie pozwanego T. R. do przeniesienia na rzecz powódki T. Z. (1) własności ruchomości położonej w T. M., przy placu (...). Pozwany nie złożył odpowiedzi na pozew, nie wdał się w spór i nie brał udziału w sprawie.

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

Powódka wraz ze swoim bratem T. R. była z tytułu spadkobrania współwłaścicielką nieruchomości położonej w T. przy ulicy (...) o powierzchni 886 m2 dla której to nieruchomości w Wydziale Ksiąg Wieczystych Sądu Rejonowego w Tomaszowie Mazowieckim urzędzona została księga wieczysta nosząca obecnie nr (...).

Postanowieniem z dnia 29 marca 2004r. w sprawie I Ns 79/02 Sąd Rejonowy w Tomaszowie Mazowieckim dokonał działu spadku po S. R. i M. R. oraz zniesienia współwłasności pomiędzy T. R. i T. Z. (1) w ten sposób, że przyznał na własność wnioskodawcy T. R. nieruchomość położoną w T. przy placu (...) oznaczoną w ewidencji gruntów numerem działki (...) i ustanowił jednocześnie na rzecz powódki służebność osobistą polegającą na prawie dożywotniego

nieodpłatnego zamieszkiwania w lokalu mieszkalnym nr (...) znajdującym się na piętrze budynku mieszkalnego położonego z T. przy placu (...) posadowionego na działce oznaczonej w ewidencji gruntów numerem 116 jednocześnie zasądził od wnioskodawcy T. R. na rzecz uczestniczki T. Z. (1) tytułem spłaty kwotę 88 522 zł. Sąd Okręgowy po rozpoznaniu apelacji T. R. postanowieniem z dnia 5 lipca 2004r. w sprawie II Ca 354/04 zmienił zaskarżone postanowienie w ten tylko sposób, że zasądzoną spłatę w kwocie 88 522 zł rozłożył na pięć równych rat rocznych płatnych do dnia 31 grudnia każdego roku poczynając od 2004r. roku z ustawowymi odsetkami w wypadku opóźnienia w płatności każdej z rat.

Dowód: - odpis z księgi wieczystej k. 60-64

- postanowienia Sądów k. 158,187 akt I Ns 79/02 Sądu

Rejonowego w T.

Powódka T. Z. (1) na przedmiotowej nieruchomości ustanowiła hipotekę, a nadto wystąpiła z wnioskiem o wszczęcie wobec pozwanego postępowania egzekucyjnego. Komornik Sądowy Rewiru II przy Sądzie Rejonowym w Tomaszowie Mazowieckim ostatecznie postanowieniem z dnia 14 listopada 2007 roku umorzył postępowanie egzekucyjne stwierdzając, że egzekucja jest bezskuteczna. Wszczęta egzekucja z nieruchomości została wcześniej postanowieniem z 3 kwietnia 2007 roku umorzona z uwagi na to, że wierzyciel (którym była powódka) nie złożył wniosku o dokonanie opisu i oszacowania nieruchomości.

Dowód: - wniosek egzekucyjny k.1-2, postanowienie z 3.04.2007r.

k.48, postanowienie z 14.11.2007r. k. 56 akt II Km 267/06

Komornika Sądowego Rewiru II przy Sądzie Rejonowym

w T.

- odpis z księgi wieczystej k. k. 60-64

Powódka w domu tym się wychowała, w dalszym ciągu mieszka w przydzielonym jej lokalu, nie zdołała ściągnąć żadnej należności z tytułu spłaty. Obawia się, że budynek zostanie ostatecznie zdewastowany albo, że pozwany go przepisze na swojego syna. Pozwany nie dba o nieruchomość.

Dowód: - zeznania powódki T. Z. k. 83odw. /00:04:30-00:17:32/

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Powództwo jest całkowicie bezzasadne.

Zgodnie z art. 64 k.c. prawomocne orzeczenie sądu stwierdzające obowiązek danej osoby do złożenia oznaczonego oświadczenia woli zastępuje to oświadczenie.

Powódka występując z powództwem wskazała zarówno osobę od której domaga się złożenia oświadczenia woli jak i wskazała, czego się domaga a mianowicie przeniesienia na nią własności nieruchomości bliżej opisanej w pozwie. Takiego żądania powódka mogłaby się skutecznie domagać tylko w sytuacji gdy obowiązek złożenia określonego oświadczenia woli wynikał z zobowiązania lub też z przepisu ustawy. Powódka w toku procesu nie zdołała wykazać aby pozwany zobowiązał się wobec niej do złożenia określonego oświadczenia woli, brak także przepisu ustawy który takowy obowiązek na pozwanego by nakładał.

W tej sytuacji brak jakiegokolwiek materialnoprawnej podstawy do tego aby powódka mogła skutecznie domagać się od pozwanego przeniesienia na jej rzecz własności nieruchomości. Żądanie powódki ma raczej charakter życzeniowy.

Postępowanie egzekucyjne w sprawie II Km 267/06 toczące się z wniosku powódki zostało umorzone przez organ egzekucyjny z uwagi na jego bezskuteczność. Powódka nie złożyła wniosku o dokonanie opisu i oszacowania nieruchomości co uniemożliwiło komornikowi dokonanie dalszych czynności i ewentualną sprzedaż nieruchomości w drodze licytacji publicznej. Pozwany jest właścicielem nieruchomości, a po stronie powódki występuje jedynie roszczenie o zapłatę należności wynikającej z tytułu wykonawczego. Pomimo rozłożenia należności na raty pozwany należności tych powódce nie wypłacił. Powódka nie ma możliwości wystąpienia w takiej sytuacji do sądu i domagania się zobowiązania pozwanego do tego aby przeniósł na nią własność nieruchomości. Takie przeniesienie własności nieruchomości może nastąpić tylko i wyłącznie za zgodą pozwanego, a takiej zgody pozwany dotychczas nie wyraził.

Interes powódki jest zaspokojony bowiem dla powódki została ustanowiona dożywotnio służebność mieszkania na przedmiotowej nieruchomości, a nadto może ona ponownie wystąpić o wszczęcie egzekucji z tej nieruchomości i uzyskać zaspokojenie całej należności. Dopiero w wypadku gdyby okazało się, że na drugiej licytacji nikt nie przystąpi do przetargu to powódce jako wierzycielowi egzekwującemu przysługiwałoby ewentualne prawo do przejęcia nieruchomości na własność w cenie nie niższej od dwóch trzecich części sumy oszacowania (por. art. 984 k.p.c.) .

Powódka nie może zatem w chwili obecnej ingerować w prawo własności pozwanego w taki sposób jak tego oczekuje i może stać się właścicielką tej nieruchomości tylko i wyłącznie za zgodą samego pozwanego chyba, że w toku postępowania egzekucyjnego przejmie nieruchomość na własność .

Mając na uwadze powyższe sąd uznając powództwo za oczywiście bezzasadne orzekł jak w punkcie 1 wyroku wydając w tym zakresie wyrok zaoczny stosownie do art. 339§ 1 k.p.c. bowiem pozwany nie brał udziału w sprawie nie składał żadnych wyjaśnień ustnie ani też na piśmie.

O kosztach pomocy prawnej udzielonej powódce z urzędu sąd orzekł na podstawie § 6 pkt 7 w zw. z § 2 ust. 3 i § 19 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. Nr 163 poz. 1348 z późn. zm.) zwiększając stawkę minimalną o podatek VAT.